

Ecnebilerin Türkiyede ikamet ve seyahatleri hakkındaki kanunun 16 ncı maddesine bir fıkra ilâvesine ve 30 ncu maddesinden 26 rakamının çıkarılmasına dair kanun lâ-yihası ve Dahiliye ve Adliye encümenleri mazbataları (I/440)

T. C.

Başvekâlet

Kararlar dairesi müdürlüğü

Sayı : 6/2718

18 - VI - 1940

Büyük Millet Meclisi Yüksek Reisliğine

3529 sayılı kanunun 16 ncı maddesine bir fıkra ilâvesine ve 30 ncu maddesinden 26 rakamının çıkarılmasına dair Dahiliye vekilliğince hazırlanan ve İcra Vekilleri Heyetince 11 - VI - 1940 tarihinde Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan kanun lâ-yihası esbabı mucibesile birlikte sunulmuştur.

Başvekil

Dr. R. Saydam

3529 numaralı kanunun 16 ncı maddesine bir fıkra ilâvesine ve 30 ncu maddesinden 26 rakamının çıkarılmasına dair kanunun esbabı mucibe lâ-yihası

1 — 3529 sayılı kanunun 16 ncı maddesinin son fıkrasındaki (Hiç bir menfaat mukabilinde olmayan ve müddeti 7 günü geçmeyen hususî misaferetler bu hükümden müstesnadır) kaydı dünya ahvalinin ve harb usullerinin bir çok değişiklikler ve yenilikler arzettiği şu sırada yurdun emniyetini bozmak niyetile gelmeleri melhuz bazı ecnebilerin zabitanın bilgi ve murakabesi dışında kalmalarına imkân verebilecek vaziyetler ihdasına müsaid olduğundan yurda giren bütün ecnebilerin sakin oldukları yerleri hususî misaferet şeklinde olsa dahi, bilmek için İcra Vekilleri Heyetinden karar alınmak ve tatbiki yalnız feykalâde zamanlara munhasır kalmak üzere maddenin sonuna (Ancak Hükümetçe lüzum görülecek zamanlarda birinci fıkradaki mecburiyet hususî misaferetlere de teşmil olunabilir) cümlesinin ilâvesi muvafık görülmüştür.

2 — Ve yine bu kanunun 29 ncu maddesinde (Bu kanunun 26 ncı maddesinin hükmüne muhalif hareket edenler hakkında 5 ncı maddede yazılı bir senelik ikamet tezkeresi harçları iki misli olarak alınmakla beraber üç aya kadar hapis ve 5 liradan 100 liraya kadar ağır para cezasile veya bu cezalardan birile cezalandırılacağı) yazılı iken 30 ncu maddesinde de (7, 14, 15, 16, 18, 19 ve 26 ncı madde hükümlerine muhalif hareket edenler hakkında da üç aya kadar hafif hapis ve 5 liradan 100 liraya kadar hafif para cezasile cezalandırılır) demektedir. 26 ncı maddenin 29 ve 30 ncu maddelerde tekrarlanması ve ayrı ayrı cezaların tatbikinin sebep ve illeti karşısında yapılan incelemede 26 ncı madde, 29 ve 30 ncu madde hükümlerinin tatbikini tazammun edecek ayrı ayrı fiil ve hareketler mevcut olmadığı ve bu maddelerde yazılı hafif ve ağır cezaların tatbikini tazammun eden bir kayid ve imayı kanunî de bulunmadığı görülmüştür.

Bir fiilden dolayı bu iki maddeye tevfikân ayrı ayrı ceza tayini caiz olamayacağı ve bu şekilde bırakılması ise hükâmı iki hüküm karşısında tereddüde sevkedeceği ve etmekte olduğu da anlaşıldığından mürettib hatasından ileri gelen 30 ncu maddede yazılı 26 ncı madde kaydinin kaldırılması muvafık görülmüştür.

Dahiliye encümeni mazbatası

T. B. M. M.

Dahiliye encümeni

Esas No. 1/440

Karar No. 48

21 - VI - 1940

Yüksek Reisliğe

3529 numaralı ecnebilerin Türkiyede ikamet ve seyahatleri hakkındaki kanunun 16 ncı maddesine bir fıkra ilâvesine ve 30 ncü maddesinden 26 rakamının çıkarılmasına dair Dahiliye vekâletince hazırlanan ve İcra Vekilleri Heyetinin 11 - VI - 1940 tarihli içtimamında Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan kanun lâyihasının gönderildiğini muhtevi 18 - VI - 1940 tarihli ve 2718 numaralı Başvekâlet tezkeresi encümenimize havale buyurulduğundan Dahiliye vekili hazır olduğu halde okundu ve müzakere olundu :

Hükümet lâyihasının esbabı mucibesinde beyan edildiği üzere, kanunun 16 ncı maddesinin son fıkrasında (Hiç bir menfaat mukabilinde olmayan ve müddeti yedi günü geçmiyen hususî müsafiretler bu hükümden müstesnadır.) kaydı, ecnebilerin yurd içindeki hareketlerini takib etmek hususunda polis vazifesinin tamamen ifasını işkâl etmekte bulunduğu tatbikatla tahakkuk etmiş olduğundan tadil teklifi esas bakımından varid ve kabule şayan görüldü.

Maddeye ilâvesi teklif edilen fıkra metninde (Hükümetçe lüzum görülen zamanlarda) denilmekte ve bu ifade Encümenimizce yerinde görülmekte ise de; bu fıkranın ilâvesini icab ettiren mucib sebepler lâyihasında (tatbiki yalnız fevkalâde zamanlara munhasır kalmak üzere) kaydı yazılı olmasına ve bu, fevkalâde tabirinden, 3780 numaralı kanunda istihdaf edilen hallerin kasedilmiş olması gibi bir ihtimal varid bulunmasına ve halbuki gerek teklifte ve gerek tedvinde böyle bir mana maksud olmamasına mebni bu cihetin maz-

batamızda tasrih edilmesi lüzumlu görüldü.

Lâyihamın müzakeresi esnasında; ecnebileri memleketin muayyen mıntakalarında ikamet ve seyahatten menedebilmek hususunda İcra Vekilleri Heyetine aynı kanunun 20 ncı maddesiyle verilmiş bulunan salâhiyetin (ecnebilerin memleket içinde dahi ikamet ve seyahatinin zabıttan müsaade istihsaline tâbi tutulması) şeklinde tevsi edilmesi, bu günkü dünya idaresi değişikliklerinin zarurî ve hatta muktazi icabatından görüldü ve bu lâyiha meyanında 20 ncı maddenin dahi arzedilen şekilde tadil edilmesi muvafık olacağı düşünülererek lâyihaya o suretle bir ilâve yapıldı. Bu mütaleaların bir neticesi olmak üzere; teklif lâyihası, esas kanunun 3 ncü maddesinin tadili şeklinde tanzim edildi.

Havalesi mucibince Adliye encümenine tevdi edilmek üzere Yüksek Reisliğe takdim kılındı.

Dahiliye E. R. N.	Reis V.	M. M.
Çoruh	Çoruh	Mardin
Atıf Tüzün	Atıf Tüzün	Edib Ergin
Kâtib		
Yozgad	Balıkesir	Balıkesir
	F. Tiritioğlu	S. Uzay
Bingöl	Bursa	Çanakkale
N. S.	F. Güvendiren	H. Ergeneli
Erzurum	Kayseri	Kütahya
N. Elgün	A. Hilmi Kalaç	Sadri Ertem
Malatya	Maraş	Tokad
Emrullah Barkan	Z. Kayran	Galib Pekel
Yozgad	Zonguldak	Zonguldak
S. Korkmaz	I. E. Bozkurd	Rifat Vardar

Adliye encümeni mazbatası

T. B. M. M.

Adliye encümeni

Esas No. 1/440

Karar No. 53

28 - VI - 1940

Yüksek Reisliğe

Ecnebilerin Türkiyede ikamet, ve seyahatleri hakkındaki 3529 numaralı kanunun bazı maddelerinin tadiline dair Dahiliye vekâleti tarafından hazırlanarak İcra Vekilleri Heyetinin 11 - VI - 1940 tarihli içtimaında Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan kanun lâyihasının Dahiliye encümeninin mazbatası ile birlikte encümenimize de havale ve tevdi buyurulması üzerine ihtiva etmekte olduğu hükümler tedkik ve müzakere olundu.

Lâyihanın esbabı mucibe mazbatasında beyan ve izah edildiği veçhile yurdun emniyeti bakımından ittihaz edilen tedbirlerin tatbik ve murakabesini daha müessir bir şekilde teğmin maksadile hazırlanmış olan tadil teklifile Dahiliye encümeni tarafından 20 nci maddeye ilâve edilen hüküm, esas itibarile Encümenimizce de kabule şayan görülerek 16 ve 20 nci maddelerde yapılmış olan değişiklik ifadeye maksad dahilinde vuzuh vermektan ibaret bulunmuştur. Filvaki 16 nci maddeye Dahiliye encümeni tarafından yapılan ilâvede «ancak Hükümetçe lüzum görülen zamanlarda birinci fıkradaki mecburiyet hu-

susî misafiretlere de teşmil olunabilir» denilmekte ise de birinci fıkrada münderiç mecburiyet zikri geçen fıkrâ metninde esasen hususî misafiretlere de şamil olmasına ve tekliften maksad müddeti yedi günü geçmiyen hususî misafiretlere Hükümetçe lüzum görülen hallerde 24 saat zarfında ihbar mecburiyetinin tatbikından ibaret bulunmasına göre fıkranın bunu ifade eder şekilde tanzimi ve keza 20 nci maddeye Dahiliye encümeni mazbatasında beyan olunan şekilde vuzuh verilmesi ittifakla karar altına alınmıştır.

Lâyiha yukarıda arz olunan tadillerle Umumî Heyetin tasvibine arz edilmek üzere Yüksek Reisliğe takdim olunur.

Ad. E. Reisi	M. M.	Kâtib
Çorum	Zonguldak	Konya
M. Çağıl	Ş. Devrin	G. Gültekin
Antalya	Balıkesir	Erzincan
N. Aksoy	O. N. Burcu	A. Fırat
Gaziantep	Hatay	Mardin
Ö. A. Aksoy	H. Selçuk	H. Menemencioğlu
Trabzon		
F. A. Barutçu		

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

3529 numaralı kanunun 16 ncı maddesine bir fıkra ilâvesine ve 30 ncu maddesinden 26 rakamının çıkarılmasına dair kanun lâyihası

MADDE 1 — 3529 numaralı kanunun 16 ncı maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra ilâve edilmiştir:

Ancak Hükümetçe lüzum görülen zamanlarda birinci fıkradaki mecburiyet hususî misafiretlere de teşmil olunabilir.

MADDE 2 — Bu kanunun 30 ncu maddesinde mezkûr 26 rakamı çıkarılmıştır.

MADDE 3 — Bu kanun neşri tarihinden muteberdir.

DAHİLİYE ENCÜMENİNİN DEĞİŞTİRİŞİ

Ecnebilerin Türkiyede seyahat ve ikametleri hakkındaki kanunun bazı maddelerinin tadiline dair kanun lâyihası

MADDE 1 — 3529 numaralı kanunun 16, 20 ve 30 ncu maddeleri aşağıda yazılı şekilde tadil edilmiştir:

On altıncı madde — İkamet, misafiret ve yahud her hangi diğeri bir maksadla yanlarına, evlerine ve idareleri altında bulunan yerlere her hangi bir ecnebiyi kabul eden hakikî ve hükmi her şahıs 24 saat zarfında en yakın polise ve jandarma karakoluna o ecnebinin adını ve soy adını, tabiyetini ve meslekini ve taşımakta olduğu hüviyetine aid vesikanın mahiyet tarih ve numarasını ve yanındakileri bildirmeye mecburdurlar. Hiç bir menfaat mukabilinde olmayan ve müddeti yedi günü geçmiyen hususî misafiretler bu hükümden müstesnadır.

Ancak Hükümetçe lüzum görülen zamanlarda birinci fıkradaki mecburiyet, hususî misafiretlere de teşmil olunabilir.

Yirminci madde — Ecnebilerin girmekten ve ikametden kanunla men edilmiş oldukları yerlerden başka memleketin muayyen mntakalarında da münferid veya toplu bir halde ikamet veya seyahatleri İcra Vekilleri Heyeti kararile men veya memleket içinde zabıttan müsaade istihsaline tâbi tutulabilir.

Otuzuncu madde — 7, 14, 15, 16, 18 ve 19 ncu maddeler hükümlerine ve 17 nci maddedeki ihbar mükellefiyetine makbul bir sebep olmaksızın riayet etmiyenler 3 aya kadar hafif hapis ve 5 liradan 100 liraya kadar hafif para cezasile veya bunlardan biri ile cezalandırılırlar.

MADDE 2 — Hükümetin üçüncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

ADLIYE ENCÜMENİNİN DEĞİTİRİŞİ

Ecnebinlerin Türkiyede ikamet ve seyahatleri hakkındaki 3529 numaralı kanunun bazı maddelerini tadil eden kanun lâyihası

MADDE 1 — 3529 numaralı kanunun 16, 20 ve 30 ncu maddeleri aşağıda yazılı şekilde tadil edilmiştir :

Madde 16 — İkamet, misaferet veyahud herhangi diğer bir maksadla yanlarına, evlerine ve idareleri altında bulunan yerlere her hangi bir ecnebiyi kabul eden hakikî veya hükmi her şahıs 24 saat zarfında en yakın polis veya jandarma karokoluna o ecnebinin adını ve soyadını, tabiiyetini ve mesleğini ve taşımakta olduğu hüviyetine aid vesikanın mahiyet, tarih ve numarasını ve yanındakileri bildirmeğe mecburdurlar. Hiç bir menfaat mukabilinde olmayan ve müddeti yedi günü geçmeyen hususî misafiretler bu hükümden müstesnadır.

Ancak Hükümetçe lüzum görülen zamanlarda birinci fıkradaki 24 saat zarfında haber verme mecburiyeti hususî misafiretlere de teşmil olunabilir.

Madde 20 — Ecnebinlerin girmekten ve ikamet kanunla menedilmiş oldukları yerlerden başka memleketin muayyen mıntakalarında dahi münferid veya toplu bir halde ikamet veya seyahatleri İcra Vekilleri Heyeti kararile menolunabileceği gibi zabıtabadan müsaade istihsaline de tâbi tutulabilir.

Madde 30 — Dahiliye encümeninin 30 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2 — Hükümetin 3 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

Hü.

Da. E.

MADDE 4 — Bu kanunun hükümlerini icraya İcra Vekilleri Heyeti memurdur.

MADDE 3 — Hükümetin dördüncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

11 - VI - 1940

Bş. V.	Ađ. V.	M. M. V.
<i>Dr. R. Saydam</i>	<i>Fethi Okyar</i>	<i>S. Arıkan</i>
Da. V.	Ha. V.	Mal. V.
<i>Fayık Öztrak</i>	<i>Ş. Saracođlu</i>	<i>F. Ağralı</i>
Mf. V.	Na. V.	İk. V.
<i>Yücel</i>	<i>A. F. Cebesoy</i>	<i>H. Çakır</i>
S. İ. M. V.	G. İ. V.	Zr. V.
<i>Dr. H. Alataş</i>	<i>R. Karadeniz</i>	<i>Muhlis Erkmen</i>
Mü. V.	Ti. V.	
<i>A. Çetinkaya</i>	<i>N. Topcođlu</i>	

Ad. E.

MADDE 3 — Hükümetin 4 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

